

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.620 van 4 december 2012
in de zaak A. 205.968/XII-7035**

In zake: Peter SLUYDTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Vanmarcke
kantoor houdend te 2440 Geel
Djepstraat 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE BALEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van Den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155

I. Onderwerp van het verzoekschrift

1. Peter Sluydts dient op 6 augustus 2012, een “verzoekschrift tot nietigverklaring & schorsing” in van de beslissing van 20 juli 2012 van de burgemeester van de gemeente Balen waarbij hem het bevel wordt gegeven om zijn honden vóór 10 augustus 2012 te verwijderen van zijn eigendom te Balen, Hoogschoors, bij gebreke waaraan de honden zullen worden ondergebracht in een erkend hondenopvangcentrum.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent

van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Vanmarcke, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Annelies Wynants, die loco advocaat Noël Devos verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker houdt op een stuk grond te Balen, Hoogschoors, een zes à zeven honden.

Op 29 mei 2012 zendt de korpschef van de lokale politie aan de burgemeester een 23 mei 2012 gedateerde bestuurlijke akte toe. Daarin wordt vastgesteld:

“Reeds geruime tijd (minstens 3 jaar) hebben de buurtbewoners Hoogschoors – Heynsbergen te Balen veelvuldig last van de 6 à 7 honden die door Sluydts Peter gehouden worden op een afgelegen perceel gelegen een 200m voorbij Hoogschoors nr. 3. Op dit perceel staat een betonnen barak, de eigendom zelf is met draadwerk en metalen betonnetten afgemaakt. Regelmatig breken de honden los. De honden zij nagressief vallen paarden aan en hebben tot dusver bij ons weten een 3 à 4 schapen in de buurt doodgebeten. Deze honden hebben bloed geproefd en zullen telkens bij het uitbreken op zoek gaan naar een prooi. Meerdere malen werd de situatie met

Peter besproken. Telkens kregen wij de belofte dat ze nooit meer zullen uitbreken en dat hij het hekwerk deftig zal herstellen. Naast het uitbreken vormen de honden ook hinder door hun geblaf en gehuil vooral in de avond en wanneer Peter niet langer aanwezig is.”

Met een brief van 5 juli 2012 wordt verzoeker meegedeeld dat de burgemeester overweegt het bevel op te leggen om de honden te verwijderen tegen 10 augustus 2012 en dat verzoeker de mogelijkheid krijgt zijn standpunt toe te lichten op 19 juli 2012.

Daags na de hoorzitting van 19 juli 2012 geeft de burgemeester, met een verwijzing naar de artikelen 133 en 135, § 2, 6°, van de nieuwe gemeentewet, aan verzoeker het bevel om zijn honden vóór 10 augustus 2010 te verwijderen van zijn eigendom te Balen, Hoogschoors. Tevens beslist de burgemeester dat bij gebreke daaraan te voldoen, de honden zullen worden weggehaald en ondergebracht in een erkend hondenopvangcentrum.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie

4. Verwerende partij begrijpt dat verzoeker beoogt een cassatieberoep in te stellen. Voor een cassatieberoep tegen het besluit van 20 juli 2012 van de burgemeester is er volgens haar evenwel geen rechtsgrond; bij ontstentenis van een annulatieberoep is ook de vordering tot schorsing onontvankelijk.

Beoordeling

5. Het verzoekschrift laat er geen twijfel over dat het er wezenlijk toe strekt een annulatieberoep, met bijkomend een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, in te dienen. De omstandigheid dat de gebruikte bewoordingen niet steeds even adequaat en zuiver zijn, vermag dat niet te verhullen en te doen voorbijzien.

De exceptie wordt verworpen.

V. Beroep tot nietigverklaring

Standpunt van verzoeker

6. In het verzoekschrift wordt een enig middel afgeleid uit de schending van de materiële-motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Toegelicht wordt dat het bestreden besluit op vijf processen-verbaal berust, dat de eerste vier niet relevant zijn, dat het vijfde proces-verbaal “een bijzonder jammerlijk voorval” betreft maar niet het verwijderingsbevel kan verantwoorden, en dat geen onderscheid wordt gemaakt “tussen de verschillende honden, welke in het verleden zowel als vandaag te Hoogschors verbleven of verblijven”.

Beoordeling

7. Op grond van vijf processen-verbaal en “meerdere meldingen bij de politie”, komt de burgemeester in de bestreden beslissing tot de slotsom dat er zich met betrekking tot verzoekers honden “frequent” ernstige feiten hebben voorgedaan die uitwijzen dat de honden “een reëel gevaar vormen voor de openbare veiligheid”.

8. In de processen-verbaal wordt met betrekking tot verzoekers honden gewag gemaakt van het uitbreken ervan, het bijten van een voorbijganger, het lastig vallen van wandelaars, het voortdurend blaffen, en het doodbijten van schapen. Er wordt ook in gesignaleerd dat verzoeker reeds herhaaldelijk op zijn loslopende honden en het gevaar voor de wandelaars en dieren is aangesproken, dat hij telkens beloofde de omheining te zullen herstellen, maar dat de honden blijven uitbreken.

Nog met een brief van 19 augustus 2011 is hem, naar aanleiding van het doodbijten van schapen en de ongerustheid naar aanleiding hiervan, uitdrukkelijk aangezegd dat hij zijn honden onder controle dient te houden – “hetzij binnen, hetzij aan de leiband” – en dat, zo niet, overwogen zal worden een burgemeestersbesluit uit te vaardigen.

Niettemin bleken verzoekers honden op 23 mei 2012 weer te zijn uitgebroken.

Toekomstige incidenten zijn des te meer te voorzien, waar verzoeker, zoals in de bestreden beslissing goed wordt opgemerkt, tijdens zijn verhoor zelf van oordeel is dat het “onvermijdbaar” is dat er regelmatig een hond ontsnapt.

9. Dat verwerende partij geen rekening zou mogen houden met de eerste vier processen-verbaal omdat de feiten die er in gerelateerd worden dateren van één tot vier jaar geleden, wordt door de Raad van State niet gevolgd. De actualiteit van de betrokken feiten wordt genoegzaam aangetoond door het voorval van 23 mei 2012.

10. Evenmin wordt gevolgd dat de eerdere processen-verbaal niet relevant zouden zijn omdat ze een andere hond betreffen dan de dieren die ten tijde van de bestreden beslissing te Hoogschoors verbleven en door deze beslissing getroffen worden. Eensdeels immers blijkt verwerende partij te betwisten dat de hinder waarvan in de eerste vier processen-verbaal sprake is aan één of meer geïndividualiseerde dieren kan worden toegeschreven; anderdeels brengt verzoeker geen enkel bewijs of tenminste een verifieerbare bijzonderheid bij van wat hij beweert.

11. Het middel toont niet aan dat de bestreden beslissing op een onzorgvuldig vastgestelde of anderszins ondeugdelijke grondslag berust. Het wordt verworpen.

VI. Vordering tot schorsing

12. De verwerping van het beroep tot nietigverklaring brengt de verwerping van de vordering tot schorsing mee, die immers van dit beroep tot nietigverklaring een accessorium is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 december 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust